

sinde våben, som er blevet sendt til de irakiske sikkerhedsstyrker, er endt alle mulige steder, hvor man ikke kan redegøre for, hvad der er sket med dem.

Så en ting er, at statsministeren ikke ved, at der er korruption, det kan man så være lidt overrasket over, men når nu der er nogen, der påstår, der er korruption – statsministeren må så tro på, hvad jeg siger, når jeg nu siger, at det er sådan – mener statsministeren så ikke, at det er et problem, at den centrale antikorrupsionsenhed i USA bliver nedlagt?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Den sag har jeg ikke noget som helst kendskab til. Og hr. Rune Lund kan ikke have nogen forventning om, at jeg kan komme i Folketingssalen og svare på et spørgsmål, der ikke er stillet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil godt i forlængelse af hr. Holger K. Nielsens spørgsmål spørge til det rent principielle. Jeg forstår, at statsministeren gør sig umage med ikke at komme til at vide noget om korruption. Det synes jeg ellers virkelig man skal lukke ørerne og øjnene fuldstændig for ikke at kunne opfange. F.eks. havde Danmarks Radios Horisont for 2 uger siden en glimrende gennemgang af det med dokumentation og dokumentation og dokumentation. Men lad det nu ligge.

Men jeg vil spørge til det principielle omkring en pr-kampagne. Ifølge statsministerens opfattelse er Irak et selvstændigt land. Der er så et andet land, USA, der beslutter at lave en pr-kampagne i det andet selvstændige land. Der må statsministeren da have en principiel holdning til, om det er i orden, at et andet land invaderer et selvstændigt land med en pr-kampagne.

Altså, hvordan ville statsministeren have det, hvis Venezuelas præsident Chávez brugte sine oliemilliarder til at lave en pr-kampagne i Danmark? Måske ville statsministeren ikke opfatte det, men hvis han gjorde, ville det så ikke give anledning til en kommentar?

Kl. 14.25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nu er det jo et tænkt eksempel, men jeg tror da ikke, det er forbudt. Altså, hvis han ville betale for annoncer i danske medier, går jeg da egentlig

ud fra, at han ville kunne gøre det. Det tror jeg da.

Det kan da godt være, det ville afføde nogle kommentarer, ja. Men hvis de regler, der i øvrigt gælder for at publicere ting i Danmark, er overholdt, så ville det vel næppe være forbudt, men oven i købet være i overensstemmelse med reglerne om ytringsfrihed. Det går jeg da ud fra.

Men det er jo et ret tænkt eksempel, må man sige.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Men så er vi igen ved det principielle, og jeg synes sådan set, statsministeren svarede helt rigtigt, nemlig at det formentlig ville give anledning til en kommentar. Det tror jeg er en svag jysk underdrivelse. Jeg tror, det ville give anledning til en ret bemærkelsesværdig reaktion i et land, hvis et andet land førte en pr-kampagne i det land. Så er det rigtigt, som statsministeren siger, at det vil give anledning til en kommentar.

Hvad er i ytringsfrihedens hellige navn statsministerens kommentar til, at et land invaderer et andet, selvstændigt land med en pr-kampagne? Det er sådan set bare det, vi spørger om.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jamen den har jeg givet i mit svar til hr. Holger K. Nielsen. Jeg gentager den gerne, nemlig at anvendelsen af bevillinger i Irak er en sag for den amerikanske regering under ansvar over for Kongressen og over for de amerikanske vælgere, og derfor har jeg ingen bemærkninger til, hvordan det amerikanske forsvar vælger at forvalte sit budget. Det er min kommentar, den har jeg givet allerede, men jeg gentager den gerne.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Hr. Holger K. Nielsen for et sidste spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det er jo det, som er uholdbart. Jeg ved godt, at det er en gentagelse af, hvad man har hørt før her i Folketingssalen, men det er jo fuldstændig uholdbart, at den danske regering ikke vil forholde sig, ikke vil se, ikke vil høre, men bare fralægger sig ethvert ansvar for, hvordan koalitionen laver sin politik i Irak.

I og med at vi er en del af denne koalition, har vi altså også et medansvar for, hvad der sker. Derfor kan det ikke nytte noget, at den danske